

Vejmelka má rád českou kuchyni

(Dokončení ze str. 1)

Co se v tobě odehrávalo, když jste se poprvé octil ve Spojených státech?

Ono se to odehrálo velice rychle, netušil jsem, že k tomu přestupu z Komety Brno dojde. Neměl jsem čas přemýšlet, zda to byl dobrý krok. Teď už jsem tam třetí rok a program během sezony je natolik náročný, že není čas převážně na nic jiného než na hokej. Hrajeme tři čtyři zápasy týdně, a když už mám volno, tak jednou za čtrnáct dní, jsem rád, že mohu odpočívat.

Nyní se máte stěhovat z Arizony do Utahu, takže už nebudete Kojoti, ale něco jiného.

Hlasuje o tom veřejnost, jaký název klubu bude. Padají i takové jako mamut nebo yeti, takže uvidíme. Je to přece jenom rozhodnutí napořád.

Těšíte se na stěhování?

Musím říct, že k městu, kde jsem žil, mám pěkný vztah a bude to oříšek pro všechny. Na druhou stranu to bude výzva, v tamní lize to není běžné, že by se klub stěhoval, a beru to jako součást mé kariéry.

Vystřídal jste víc klubů, kde byla parta nejlepší?

V týmu je pětadvacet kluků, od toho se to odvíjí, parta je určitě důležitá. V Americe na začátku sezony přicházejí noví hráči, někteří odcházejí, chvíli to trvá, než se to sladí, tady je to stabilnější. Je to i práce, které se věnuji nejlépe, jak můžu. Ale přátelství je také důležité. Tady v Praze jsme opravdu tvořili dobrou partu a i to je záruka úspěchu.

Jste v kostele, jak jde dohromady víra a hokej?

Musím říct, že hlavně v mládežnických kategoriích jsem se setká-

ZLATÁ MEDAILE.

Foto: Antonín Zvěřina

val s tím. Když se kluci dozvěděli, že chodím do kostela, tak se ptali, co je to víra. Což se těžko vysvětluje. V těch dospělých kategoriích už se to tak nebere. V zámoří nejsem sám, kdo do kostela chodí, je tam daleko méně ateistů než u nás. A třeba se zajímali, zda mi i víra nepomáhá v mé kariéře. Což je samozřejmě trochu nadsázka. Ale tam se dá s lidmi o víře diskutovat.

Máte nějaký rituál před zápasem, spojeným s vírou?

Musím říct, že nemám žádné zažité rituály. Pokaždé, když jdu do brány, tak se snažím pokřížovat a je to odkaz na víru, která mě provází celý život. Jinak na reprezentační masce vzadu mám kříž a věž kostela sv. Martina jako odkaz na Třebíč. Je na ní i český znak a po stranách trikolóra.

Jak jste si kostel v zámoří vybíral a jak se liší bohoslužby?

Musím přiznat, že jsem si kostel vybral podle obrázku. A taky podle vzdálenosti od bydliště. Snažil jsem se nastudovat tamní modlitby v angličtině, ale kolikrát jsem hlavně v počátcích sklouznul do češtiny, což

Mistr navštívil radnici

Mistra světa v hokeji Karla Vejmelku přijalo i vedení města na trebičské radnici. Brankář to považuje za velkou čest. „Jsem rád, že zde mohu ukázat zlatou medaili a určitě na mém úspěchu má velkou zásluhu trebičský hokej,“ vyjádřil se.

Přiznal, že stěhování z Arizony do Utahu ještě bude řešit. Připustil, že na tribuně byla daleko nejrůznější než na ledě. Ani na chvíli nezaváhal v roli brankářské trojky přijel. A připravoval se, jako kdyby měl vždy nastoupit.

Oslavy ještě bude prožívat v rodinném kruhu a nikdy na nich medaile nebude chybět. O možné účasti na příštím šampionátu je podle něj předčasné hovořit. Velice ho

potěšilo, že do Prahy přijelo hodně fanoušků z Třebíče a byli vidět.

Pokud by se přerušila zámořská liga a hráčům se umožnil start na olympijských hrách, byla by to pro Vejmelku velká výzva. Pokud jde o tuzemský hokej, prosadit v zámoří je velice těžké a konkurence stále větší. Přesto trebičský rodák věří, že patříme k nejužší světové špičce.

A samozřejmě bude fandit i našemu týmu na Mistrovství Evropy ve fotbale. Z koníčku Vejmelka rád hraje tenis či jezdí na kole. A s výškou 192 centimetrů rozhodně není nejvyšším hráčem v NHL. A obdivuje všechny předchůdce brankáře, kteří zdaleka neměli takovou výbavu jako on.

-zt-

v lidech vyvolalo údiv.

Průběh je stejný?

V podstatě ano, liší se modlitby, jen při přijímání lidé sedí v lavicích a postupně vychází k oltáři.

Působíte jako velice skromný člověk.

Tak základy mu určitě dá rodina. Skromnost ale neznámá, že by si člověk po úspěchu neměl užít oslavy. To k tomu patří. A důležité je se pak vrátit zpátky na zem.

V Třebíči se přestavuje zimní stadion.

Na jednu stranu cítím nostalgii, protože jsem v těch starých prostorách leccos prožil, na druhou stranu si město nový stadion zaslouží, a to jak hokejisté, tak fanoušci.

Kde se cítíte doma?

Doma je tam, kde se člověk narodil, mám rád českou kuchyni a tu mi v zámoří nic nenahradí.

A české pivo?

To jsem zapomněl říct.

V zámoří se často používá slogan Bůh žehnej Americe. Jsou tam větší patrioti než u nás?

Téměř na každém domě vlaje americká vlajka, před každým zápasem se hraje hymna. Svoji hrdost dávají najevo velice často. Jsou hrdí na to, že jsou Američané.

Myslíte si, že by to mělo být i u nás nejen po úspěšném mistrovství v hokeji.

Proč ne, když se dá najevo účta ke státu, hrdost k příslušenství, že jsme Češi. Když se zpívá hymna během zápasů našeho týmu, má to hluboký symbol. Kdyby se používala příliš často, asi by ztratila svůj význam. V Americe je to rutina, my tu hymnu víc prožíváme. V každém případě Američané národně hrdost vnímají jinak než my. My bychom ji mohli vyjadřovat častěji.

Dialýza v nemocnici slaví výročí

Dialyzační středisko trebičské nemocnice funguje již třicátým rokem. V roce 1994 disponovalo šesti lůžky a šesti dialyzačními monitory a mělo v péči asi 30 pacientů.

S rozvojem a modernizací Nemocnice Třebíč bylo vybudováno nové středisko. Provoz v nově zrekonstruované budově byl zahájen v roce 2018. Došlo k navýšení lůžek na třináct možností izolace a dialyzovat také infekčního pacienta.

Hemodialyzační středisko nyní disponuje celkem 20 moderními monitory. Zdravotníci tam poskytují vysoce specializovanou péči pacientům s chronickým selháním ledvin.

Timto selháním jsou nejvíce ohroženi pacienti s diagnózou diabetes, hypertenze a pacienti s vrozenou vadou ledvin. „V současné době máme 60 dialyzovaných pacientů, kteří potřebují očištovat třikrát týdně po dobu čtyř až pěti hodin. Pracujeme ve třech směnech od šesti hodin ranních do dvou hodin ranních následujícího dne,“ informuje Monika Júnová, všeobecná sestra.

Pokračuje, že pacienty na dialýzu sváží dvě dopravní společnosti, anebo je vozí rodinní příslušníci. K dispozici mají pánskou a dámskou šatnu a WC.

Všechna lůžka na dialýze jsou polohovatelná se signalizací. Pro nemohoucí jsou lůžka váhová. Během dialýzy pacienti mohou sledovat televizi i s možností

bezdrátových sluchátek, aby nerušili ostatní.

Mohou se také připojit internetem k vlastnímu telefonu či notebooku nebo tabletu. Nezbytnou součástí je vodárenské zařízení, které slouží k filtraci vody.

Zdravotnický personál střediska je speciálně proškolen a neustále se vzdělává, což přispívá ke kvalitě a bezpečí poskytované péče.

Staniční sestra hemodialyzačního přijala možnost proškolení pro domácí dialýzu. V květnu 2023 byl zahájen provoz v domácím prostředí u jedné pacientky. Celosvětově se tato metoda dostává do popředí.

„Domácí dialýza se více přizpůsobí životnímu stylu pacienta, takže pacient musí být i schopný si ji doma provádět,“ říká staniční sestra Dagmar Horká.

Mají k dispozici i telefon na firmu i na sestru čtyřadvacet hodin po sedm dní v týdnu. „Je to lehčí přístroj, který se dá sbalit do kufříku, může se s ním odjet na dovolenou na chalupu. Mohou si zvolit dobu dialýzy, je častější až pětkrát v týdnu, ale kratší dobu,“ vysvětluje Horká.

Možnosti je i peritoneální neboli břišní dialýza, kdy se krev čistí uvnitř těla a to za pomoci pobřišnice. K výraznému rozvoji této metody došlo v 90. letech minulého století a nyní je takto léčeno asi pět procent pacientů se selháním ledvin.

Do břišní dutiny se musí pomoci tenké trubičky katétru denně přivádět roztok, který krev čistí. Obvykle se čtyřikrát denně napouští dva litry roztoku z plastického vaku.

Škodliviny pak přestupují přes propustnou pobřišnici z krve do roztoku. Roztok se škodlivinami se opět katétre vypustí a je nahrazen čistým.

Výměnu pacient provádí doma sám či s pomocí. Vaky s roztokem jsou mu pravidelně dováženy. Na kontroly do nemocnice dochází zhruba jednou za měsíc.

Novou alternativou klasické peritoneální dialýzy je takzvaná automatizovaná peritoneální dialýza. Zde roztok v pobřišniční dutině vyměňuje speciální přístroj. Čištění probíhá obvykle osm hodin přes noc, během spánku.

„Před zařazením pacienta je nutno vyloučit kontraindikace jako jsou rozsáhlé nitrobřišní operace nebo kýly. Pacienta navštívíme doma, abychom viděli domácí prostředí,“ poukazuje Jaroslava Šenkyříková, sestra specialista.

Doplňuje, že je třeba dodržovat určité hygienické podmínky a mít prostory ke skladování materiálu. „Dále zajišťujeme setkání pacientů, kdy ti, kteří ji používají, ostatním vysvětlí, jak se používá,“ naznačuje Šenkyříková. I u této metody lze aktivně využívat volný čas.

-zt-